ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 31.3.2025
COM(2025) 151 final

2025/0079 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης για την παράταση της προθεσμίας προσχώρησης στη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, όσον αφορά θέματα που σχετίζονται με τα θεσμικά όργανα και τη δημόσια διοίκηση της Ένωσης

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Η παρούσα πρόταση αφορά την απόφαση για τον καθορισμό της θέσης που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης στις 23 Απριλίου 2025, σε σχέση με την προβλεπόμενη έκδοση απόφασης για τη χορήγηση στην Τυνησία παράτασης της προθεσμίας προσχώρησης στη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας (στο εξής: «σύμβαση της Κωνσταντινούπολης» ή «σύμβαση») έως τις 23 Απριλίου 2027

1.1. Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης

Η σύμβαση της Κωνσταντινούπολης θεσπίζει ένα ολοκληρωμένο και εναρμονισμένο σύνολο κανόνων για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας στην Ευρώπη και εκτός αυτής. Η σύμβαση τέθηκε σε ισχύ την 1η Αυγούστου 2014.

Η ΕΕ υπέγραψε τη σύμβαση τον Ιούνιο του 2017 και ολοκλήρωσε τη διαδικασία προσχώρησης στις 28 Ιουνίου 2023, με αποτέλεσμα η σύμβαση να αρχίσει να ισχύει για την ΕΕ την 1η Οκτωβρίου 2023. Όσον αφορά την ουσιαστική νομική βάση, η ΕΕ έχει προσχωρήσει στη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης όσον αφορά θέματα που εμπίπτουν στην αποκλειστική της αρμοδιότητα, δηλαδή θέματα που σχετίζονται με τα θεσμικά όργανα και τη δημόσια διοίκηση της Ένωσης[1] και θέματα που άπτονται της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, και όσον αφορά το άσυλο και τη μη επαναπροώθηση[2]. Όσον αφορά το τελευταίο ζήτημα, η Ιρλανδία και η Δανία δεν δεσμεύονται από την άσκηση της αρμοδιότητας της Ένωσης[3]. Επί του παρόντος η σύμβαση έχει 39 Μέρη, συμπεριλαμβανομένης της ΕΕ και 22 κρατών μελών της ΕΕ[4].

1.2. Η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης

Η Επιτροπή Υπουργών είναι το όργανο λήψης αποφάσεων του Συμβουλίου της Ευρώπης. Η Επιτροπή Υπουργών απαρτίζεται από τους υπουργούς Εξωτερικών των 46 κρατών μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης και τους μόνιμους αντιπροσώπους τους στο Στρασβούργο οι οποίοι ενεργούν ως αναπληρωτές. Ο ρόλος και τα καθήκοντα της Επιτροπής Υπουργών περιγράφονται στο κεφάλαιο IV του καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης (στο εξής:

---

1 Απόφαση (ΕΕ) 2023/1075 του Συμβουλίου, της 1ης Ιουνίου 2023, σχετικά με τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας όσον αφορά τα θεσμικά όργανα και τη δημόσια διοίκηση της Ένωσης (ΕΕ L 143 I της 2.6.2023, σ. 1).

2 Απόφαση (ΕΕ) 2023/1076 του Συμβουλίου, της 1ης Ιουνίου 2023, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας όσον αφορά θέματα που άπτονται της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις και όσον αφορά το άσυλο και τη μη επαναπροώθηση (ΕΕ L 143 I της 2.6.2023, σ. 4).

3 Σύμφωνα με τα πρωτόκολλα αριθ. 21 και αριθ. 22 που προσαρτώνται στη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

4 Κατάσταση των επικυρώσεων στις 25.3.2025: AT (2013)· BE (2016)· CY (2017)· DE (2017)· DK (2014)· IE (2019)· EL (2018)· ES (2014)· EE (2017) FI (2015)· FR (2014)· HR (2018)· IT (2013)· LU (2018)· MT (2014)· NL (2015)· PL (2015)· PT (2013)· RO (2016)· SI (2015)· SV (2014), LV (2024).

καταστατικό)[5]. Σύμφωνα με το άρθρο 14 του καταστατικού, κάθε μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης έχει έναν αντιπρόσωπο στην Επιτροπή Υπουργών και κάθε αντιπρόσωπος διαθέτει μία ψήφο. Όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ είναι μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και, ως εκ τούτου, εκπροσωπούνται στην Επιτροπή Υπουργών. Η Επιτροπή Υπουργών συνεδριάζει σε υπουργικό επίπεδο μία φορά ετησίως και σε επίπεδο αναπληρωτών σε εβδομαδιαία βάση.

1.3. Η προς έκδοση απόφαση της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης

Το άρθρο 75 παράγραφος 1 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης προβλέπει ότι η σύμβαση είναι ανοικτή στην προσχώρηση κρατών μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης, κρατών που δεν είναι μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και τα οποία έχουν συμμετάσχει στην ανάπτυξή της και την ΕΕ. Το άρθρο 76 παράγραφος 1 προβλέπει επίσης ότι η σύμβαση είναι ανοικτή στην προσχώρηση και τρίτων κρατών που δεν συμμετείχαν στην κατάρτισή της, υπό την προϋπόθεση ότι έχουν κληθεί επισήμως από την Επιτροπή Υπουργών να προσχωρήσουν στη σύμβαση. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή Υπουργών, μετά από διαβούλευση με τα Μέρη της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης και αφού λάβει την ομόφωνη συγκατάθεσή τους, δύναται να καλέσει οποιοδήποτε κράτος το οποίο δεν είναι μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης να προσχωρήσει στη σύμβαση με απόφαση που λαμβάνεται με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 20 στοιχείο δ) του καταστατικού (πλειοψηφία των δύο τρίτων της Επιτροπής Υπουργών) και με ομόφωνη ψήφο των αντιπροσώπων των Μερών της σύμβασης που δικαιούνται να μετέχουν στην Επιτροπή Υπουργών[6].

Στις 22 Απριλίου 2020 η Επιτροπή Υπουργών αποφάσισε να καλέσει την Τυνησία να προσχωρήσει στη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης. Σύμφωνα με την απόφαση, η πρόσκληση ισχύει για πέντε έτη από την έκδοσή της, δηλαδή έως τις 23 Απριλίου 2025.

Με επιστολή τής 20ής Φεβρουαρίου 2025, η Τυνησία ζήτησε παράταση της προθεσμίας προσχώρησης στη σύμβαση έως τις 23 Απριλίου 2027, ώστε να μπορέσει να ολοκληρώσει τις εσωτερικές της διαδικασίες. Τα κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και τα Μέρη της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης ενημερώθηκαν με επιστολή τής 3ης Μαρτίου 2025 σχετικά με το αίτημα και ότι απαιτείται νέα απόφαση της Επιτροπής Υπουργών. Η ομάδα εισηγητών της Επιτροπής Υπουργών για τη νομική συνεργασία (GR-J) αναμένεται να εξετάσει το αίτημα κατά τη συνεδρίασή της στις 17 Απριλίου 2025, κατά την οποία η Επιτροπή Υπουργών αναμένεται να εκδώσει απόφαση για την παράταση της περιόδου προσχώρησης της Τυνησίας στη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης έως τις 23 Απριλίου 2027, όπως ζητήθηκε (στο εξής: προς έκδοση απόφαση).

2. ΘΕΣΗ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΗΦΘΕΙ ΕΞ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΈΝΩΣΗΣ

Η θέση που προτείνεται να ληφθεί εξ ονόματος της ΕΕ κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής Υπουργών στις 23 Απριλίου 2025 είναι η υποστήριξη της παράτασης της προθεσμίας προσχώρησης της Τυνησίας στη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης έως τις 23 Απριλίου 2027, ώστε να δοθεί στην Τυνησία ο απαραίτητος χρόνος για να ολοκληρώσει τις εσωτερικές της διαδικασίες. Η προσχώρηση της Τυνησίας θα ήταν επωφελής για την Ένωση, δεδομένου ότι

[5] Καταστατικό του Συμβουλίου της Ευρώπης (ETS αριθ. 001), Πλήρης κατάλογος — Υπηρεσία συμβάσεων.

[6] Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τη διαδικασία προσχώρησης κρατών που δεν είναι κράτη μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και τα οποία δεν έχουν συμμετάσχει στην ανάπτυξη της σύμβασης, βλ.: CETS 210 — Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας — Λεπτομέρειες προσχώρησης.

θα επεκτείνει τα φιλόδοξα πρότυπα της σύμβασης για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας στην εν λόγω χώρα.

3. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ

3.1. Διαδικαστική νομική βάση

3.1.1. Αρχές

Το άρθρο 218 παράγραφος 9 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) προβλέπει την έκδοση αποφάσεων για τον καθορισμό «*των θέσεων που θα πρέπει να ληφθούν, εξ ονόματος της Ένωσης, σε όργανο που συνιστάται από δεδομένη συμφωνία, όταν το εν λόγω όργανο καλείται να θεσπίσει πράξεις που παράγουν έννομα αποτελέσματα, με εξαίρεση τις πράξεις που συμπληρώνουν ή τροποποιούν το θεσμικό πλαίσιο της συμφωνίας*».

Το άρθρο 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ εφαρμόζεται ανεξάρτητα από το αν η Ένωση είναι μέλος του σχετικού οργάνου ή συμβαλλόμενο μέρος της συμφωνίας[7].

Η έννοια των «*πράξεων που παράγουν έννομα αποτελέσματα*» περιλαμβάνει πράξεις που παράγουν έννομα αποτελέσματα δυνάμει των κανόνων του διεθνούς δικαίου που διέπουν το εκάστοτε όργανο. Η έννοια των «πράξεων που παράγουν έννομα αποτελέσματα» περιλαμβάνει επίσης πράξεις οργανωτικού χαρακτήρα που επηρεάζουν τον τρόπο με τον οποίο λαμβάνονται οι αποφάσεις εντός του οργάνου, για παράδειγμα εάν ένα όργανο με εξουσίες λήψης αποφάσεων αποδέχεται μια νέα χώρα ως μέλος.

3.1.2. Εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση

Η Επιτροπή Υπουργών είναι όργανο που έχει συσταθεί με βάση συμφωνία, και συγκεκριμένα το καταστατικό. Η απόφαση παράτασης της προθεσμίας προσχώρησης της Τυνησίας στη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, την οποία καλείται να εγκρίνει η Επιτροπή Υπουργών, συνιστά πράξη που παράγουσα έννομα αποτελέσματα. Η παράταση της προθεσμίας προσχώρησης στη σύμβαση ισοδυναμεί με «ανανέωση» της πρόσκλησης έως τις 23 Απριλίου 2027, η οποία διαφορετικά θα έληγε στις 23 Απριλίου 2025. Εάν η προθεσμία παραταθεί και εάν η Τυνησία προσχωρήσει στη σύμβαση εντός του χρονοδιαγράμματος, θα συναφθούν σχέσεις βάσει συνθήκης μεταξύ της ΕΕ και της Τυνησίας στο πλαίσιο της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης. Η απόφαση που λαμβάνεται από την Επιτροπή Υπουργών μπορεί επίσης να παραγάγει έννομα αποτελέσματα για την Ένωση, διότι η προσχώρηση της Τυνησίας θα επηρεάσει τον τρόπο με τον οποίο λαμβάνονται οι αποφάσεις στο πλαίσιο της επιτροπής των Μερών της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης. Η προς έκδοση πράξη δεν συμπληρώνει ούτε τροποποιεί το θεσμικό πλαίσιο της συμφωνίας. Συνεπώς, η διαδικαστική νομική βάση για την προτεινόμενη απόφαση είναι το άρθρο 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ.

3.2. Ουσιαστική νομική βάση

3.2.1. Αρχές

Η ουσιαστική νομική βάση για την έκδοση απόφασης δυνάμει του άρθρου 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ εξαρτάται πρωτίστως από τον στόχο και το περιεχόμενο της προς έκδοση πράξης σε σχέση με την οποία λαμβάνεται θέση εξ ονόματος της Ένωσης. Εάν η προς έκδοση πράξη επιδιώκει διττό σκοπό ή έχει δύο συνιστώσες και εάν ένας από τους σκοπούς ή μία από τις συνιστώσες μπορεί να χαρακτηριστεί κύριος/-α, ενώ ο/η άλλος/-η έχει απλώς παρεπόμενο χαρακτήρα, η απόφαση δυνάμει του άρθρου 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ πρέπει να

[7] Απόφαση του Δικαστηρίου, της 7ης Οκτωβρίου 2014, Γερμανία κατά Συμβουλίου, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, σκέψη 64.

στηρίζεται σε μία και μόνο ουσιαστική νομική βάση, ήτοι εκείνη που επιβάλλει ο κύριος ή πρωτεύων σκοπός ή συνιστώσα.

Σε περίπτωση που η προς έκδοση πράξη επιδιώκει συγχρόνως πολλούς στόχους ή έχει πολλές συνιστώσες οι οποίοι/-ες συνδέονται άρρηκτα μεταξύ τους, χωρίς ο ένας / η μία να έχει παρεπόμενο χαρακτήρα σε σχέση με τον/την άλλο/-η, η ουσιαστική νομική βάση της απόφασης δυνάμει του άρθρου 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ θα πρέπει να περιλαμβάνει, κατ' εξαίρεση, τις διάφορες αντίστοιχες νομικές βάσεις.

3.2.2. Εφαρμογή στην προκειμένη περίπτωση

Ως προς την ουσιαστική νομική βάση, η ΕΕ έχει προσχωρήσει στη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης όσον αφορά θέματα που εμπίπτουν στην αποκλειστική της αρμοδιότητα, δηλαδή θέματα που σχετίζονται με τα θεσμικά όργανα και τη δημόσια διοίκηση της Ένωσης[8] και θέματα που σχετίζονται με τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις, το άσυλο και τη μη επαναπροώθηση[9]. Η προσχώρηση της ΕΕ στη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης χωρίστηκε σε δύο διαφορετικές αποφάσεις του Συμβουλίου προκειμένου να ληφθεί υπόψη η ειδική θέση της Δανίας και της Ιρλανδίας όσον αφορά τον τίτλο V της ΣΛΕΕ. Κατά συνέπεια, η απόφαση για τον καθορισμό της θέσης που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης στην Επιτροπή Υπουργών πρέπει επίσης να χωριστεί σε δύο παράλληλες αποφάσεις, καθώς η συμβατική σχέση με την Τυνησία θα καθοριστεί για όλες τις πτυχές της σύμβασης. Η νομική βάση της παρούσας απόφασης αφορά θέματα που άπτονται των θεσμικών οργάνων και της δημόσιας διοίκησης της Ένωσης. Συνεπώς, η ουσιαστική νομική βάση για την παρούσα απόφαση είναι το άρθρο 336 της ΣΛΕΕ.

3.3. Συμπέρασμα

Η νομική βάση της προτεινόμενης απόφασης θα πρέπει να είναι το άρθρο 336 της ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 9 της ΣΛΕΕ.

---

8 Απόφαση (ΕΕ) 2023/1075 του Συμβουλίου, της 1ης Ιουνίου 2023, σχετικά με τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας όσον αφορά τα θεσμικά όργανα και τη δημόσια διοίκηση της Ένωσης (ΕΕ L 143 I της 2.6.2023, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj).

9 Απόφαση (ΕΕ) 2023/1076 του Συμβουλίου, της 1ης Ιουνίου 2023, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας όσον αφορά θέματα που άπτονται της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις και όσον αφορά το άσυλο και τη μη επαναπροώθηση (ΕΕ L 143 I της 2.6.2023, σ. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj).

2025/0079 (NLE)

Πρόταση

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τη θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης για την παράταση της προθεσμίας προσχώρησης στη σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας, όσον αφορά θέματα που σχετίζονται με τα θεσμικά όργανα και τη δημόσια διοίκηση της Ένωσης

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 336 της ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 218 παράγραφος 9,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας (στο εξής: «σύμβαση της Κωνσταντινούπολης» ή «σύμβαση») συνήφθη από την Ένωση με την απόφαση (ΕΕ) 2023/1075 του Συμβουλίου[10], όσον αφορά τα θεσμικά όργανα και τη δημόσια διοίκηση της Ένωσης, και με την απόφαση (ΕΕ) 2023/1076 του Συμβουλίου[11], όσον αφορά θέματα που σχετίζονται με τη δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις, το άσυλο και τη μη επαναπροώθηση, και τέθηκε σε ισχύ για την Ένωση την 1η Οκτωβρίου 2023. Επί του παρόντος η σύμβαση έχει 39 Μέρη, συμπεριλαμβανομένης της ΕΕ και 22 κρατών μελών της ΕΕ.

(2) Η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης (στο εξής: Επιτροπή Υπουργών) είναι το όργανο λήψης αποφάσεων του Συμβουλίου της Ευρώπης. Απαρτίζεται από τους υπουργούς Εξωτερικών των 46 κρατών μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης και τους μόνιμους αντιπροσώπους τους στο Στρασβούργο, οι οποίοι ενεργούν ως αναπληρωτές. Ο ρόλος και τα καθήκοντα της Επιτροπής Υπουργών περιγράφονται στο κεφάλαιο IV του καταστατικού του Συμβουλίου της Ευρώπης[12]. Σύμφωνα με το άρθρο 14 του καταστατικού, κάθε μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης έχει έναν αντιπρόσωπο στην Επιτροπή Υπουργών και κάθε αντιπρόσωπος διαθέτει μία ψήφο.

---

10 Απόφαση (ΕΕ) 2023/1075 του Συμβουλίου, της 1ης Ιουνίου 2023, σχετικά με τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας όσον αφορά τα θεσμικά όργανα και τη δημόσια διοίκηση της Ένωσης (ΕΕ L 143 I της 2.6.2023, σ. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj).

11 Απόφαση (ΕΕ) 2023/1076 του Συμβουλίου, της 1ης Ιουνίου 2023, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας όσον αφορά θέματα που άπτονται της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις και όσον αφορά το άσυλο και τη μη επαναπροώθηση (ΕΕ L 143 I της 2.6.2023, σ. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj).

12 Καταστατικό του Συμβουλίου της Ευρώπης (ETS αριθ. 001), Πλήρης κατάλογος — Υπηρεσία συμβάσεων.

Όλα τα κράτη μέλη της ΕΕ είναι μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης και, ως εκ τούτου, εκπροσωπούνται στην Επιτροπή Υπουργών.

(3) Σύμφωνα με το άρθρο 76 παράγραφος 1 της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, η Επιτροπή Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, μετά από διαβούλευση με τα Μέρη της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης και αφού λάβει την ομόφωνη συγκατάθεσή τους, δύναται να καλέσει κράτος που δεν είναι μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης να προσχωρήσει στη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης. Για την εν λόγω απόφαση απαιτείται η πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 20 στοιχείο δ) του καταστατικού (πλειοψηφία των δύο τρίτων της Επιτροπής Υπουργών) και η ομόφωνη ψήφος των αντιπροσώπων των Μερών της σύμβασης που δικαιούνται να μετέχουν στην Επιτροπή Υπουργών.

(4) Στις 22 Απριλίου 2020 η Επιτροπή Υπουργών αποφάσισε να καλέσει την Τυνησία να προσχωρήσει στη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης. Σύμφωνα με την απόφαση, η πρόσκληση ίσχυε για πέντε έτη από την έκδοσή της, δηλαδή έως τις 23 Απριλίου 2025.

(5) Με επιστολή τής 20ής Φεβρουαρίου 2025, η Τυνησία ζήτησε παράταση της προθεσμίας προσχώρησης της Τυνησίας στη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης έως τις 23 Απριλίου 2027, ώστε να μπορέσει να ολοκληρώσει τις εσωτερικές της διαδικασίες.

(6) Η Επιτροπή Υπουργών, κατά τη συνεδρίασή της στις 23 Απριλίου 2025, αναμένεται να εκδώσει απόφαση σχετικά με την παράταση της προθεσμίας προσχώρησης της Τυνησίας στη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης έως τις 23 Απριλίου 2027.

(7) Είναι σκόπιμο να καθοριστεί η θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης στο πλαίσιο της Επιτροπής Υπουργών, δεδομένου ότι η παράταση της προθεσμίας προσχώρησης της Τυνησίας στη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης ενδέχεται να παραγάγει έννομα αποτελέσματα για την Ένωση. Η παράταση ανανεώνει την πρόσκληση προς την Τυνησία να προσχωρήσει και, ως εκ τούτου, ενδέχεται να συνεπάγεται τη σύναψη σχέσεων βάσει συνθήκης μεταξύ της Ένωσης και της Τυνησίας στο πλαίσιο της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης. Η απόφαση μπορεί επίσης να επηρεάσει τον τρόπο με τον οποίο λαμβάνονται οι αποφάσεις στο πλαίσιο της Επιτροπής των Μερών της σύμβασης της Κωνσταντινούπολης.

(8) Η προσχώρηση της Τυνησίας θα ήταν επωφελής για την Ένωση, δεδομένου ότι θα επεκτείνει τα φιλόδοξα πρότυπα της σύμβασης στην εν λόγω χώρα. Ως εκ τούτου, η θέση της Ένωσης θα πρέπει να είναι η παροχή στην Τυνησία δύο επιπλέον ετών για την ολοκλήρωση των εσωτερικών διαδικασιών της.

(9) Δεδομένου ότι η Ένωση δεν είναι μέλος του Συμβουλίου της Ευρώπης, αλλά όλα τα κράτη μέλη είναι μέλη του Συμβουλίου της Ευρώπης, η θέση της Ένωσης πρέπει να εκφραστεί από τα κράτη μέλη της Ένωσης, ενεργούντα από κοινού,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η θέση που πρέπει να ληφθεί εξ ονόματος της Ένωσης κατά τη συνεδρίαση της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης στις 23 Απριλίου 2025 είναι η υποστήριξη της

παράτασης της προθεσμίας προσχώρησης της Τυνησίας στη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης έως τις 23 Απριλίου 2027.

Άρθρο 2

Η θέση που αναφέρεται στο άρθρο 1 εκφράζεται από τα κράτη μέλη της Ένωσης που είναι μέλη της Επιτροπής Υπουργών του Συμβουλίου της Ευρώπης, τα οποία ενεργούν από κοινού.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει την ημερομηνία της έκδοσής της.

Βρυξέλλες,

Για το Συμβούλιο

Ο/Η Πρόεδρος